

TEK TARAFLI AYRILIK

Muhammet Emin TÜRKYILMAZ

Szlerimde burukluk; gözlerimde hafif nem
Haberin yoktur ama biz ayrıldık bir tanem.

Zaten birbirimizden ne zaman haberdardık
İki ayrı şehirde farklı yönlelere vardık.

Yine de olsun derdim, ne olacaksa olsun
Zıt kutuplar buluşup aynı noktayı bulsun!

Ama artık iş başka, her şey senin lehine
Doğru bildiğim her şey kalbimin aleyhine.

Zamanında “unut” der baştan kesip atardın
Artık gözün aydıdır, seni benden kurtardın.

“Bu iş olmaz” konulu bütün uyarıların
Şimdi ayyuka çıkmış realist yaraların.

Evet; sen haklı çıktın ve bu iş olamadı
Sevgim göz mektebinden geçer not alamadı.

Lakin artık mektep de muallim de emrimde
Sıramı sana verdim, otur benim yerimde.

Biraz da benden izle takındığın tutumu
Bu yönde kullanayım tüm kanaat notumu.

Sanma ki kâinatta sevda duygusu baki
Kalbe sıkın olduğça o da ölür illaki.

Bazen umursamazlık bazen de yersiz gurur
Sevdayı kurşun değil, bu tür hasetler vurur.

Sende sanat var deyip yazdığım şiirleri
Maziye gömüyorum; artık oradır yeri.

Sanat anlamak için muallim olmak yetmez
Ahenk yoksa bacada şiir dumanı tütmez.

Yaz muallime hanım, yaz bunu bir kenara
Sevenin alnı ak da sevmezin fikri kara!

Park şahit, mehtap şahit, bank şahit bu duruma
Zirveleri isterken savruldum uçuruma.

Hayallerim virane, düşlerim allak bullak
İflah olacak mıyım, o da büyük muallak!

Tek taraflı ahdime zor gelse de bu yorum
Tek taraflı feshedip noktayı koyuyorum.

O park, o bank, o mehtap hâlâ bende duruyor
Ve bende tüm saatler ayrılığı vuruyor.

Szlerimde burukluk; gözlerimde hafif nem
Allah’a emanet ol, biz ayrıldık bir tanem.